

BROUMOVSKÝ **BIM**

INFORMAČNÍ MĚSÍČNÍK

CENA – DOBROVOLNÁ ... DĚKUJEME ZA VÁŠ PŘÍSPĚVEK

ROČNÍK 12 - **ŘÍJEN** 2020 – ČÍSLO **10**

Předpoklad

Desátý měsíc roku patří v tradici západní církve růženci. Dle všeho však

většina katolíků neví, jak naložit s časem během jeho modlitby. Snad si můžeme propůjčit jeden slogan: „Když jí miluješ (Pannu Marii), není co řešit“.

P. Martin Lanži

Katecheze papeže Františka na generální audienci, 9. září 2020, Nádvoří sv. Damase

Drazí bratři a sestry, dobrý den!

Krise, kterou v důsledku pandemie prožíváme, zasahuje všechny. Můžeme z ní vyjít jako lepší, pokud budeme všichni společně hledat obecné dobro; jinak budeme horší. Bohužel, pozorujeme, že se vynořují stranické zájmy. Někdo by si například chtěl přivlastnit možná řešení, jako v případě vakcín, které pak prodá jiným. Někteří využívají tuto situaci, aby vytvářeli rozdělení, hledali ekonomické a politické výhody a vyráběli nebo zvěšovali konflikty. Jiní se jednoduše nezajímají o utrpení druhých, přecházejí je a jdou si svojí cestou (srov. Lk 10,30-32). Jsou to devótní

stoupenci Poncia Piláta a myjí si ruce.

Křesťanská odpověď na pandemii a na důsledky sociálně-ekonomické krize se zakládá na lásce, především na Boží lásce, která nás neustále předchází (srov. 1 Jan 4,19). Bůh nás má rád jako první. Vždycky nás předchází v lásce a v rozuzleních. Miluje nás bezpodmínečně, a když tuto božskou lásku přijmeme, můžeme pak odpovědět podobně. Mám rád nejen toho, kdo má rád mě: svoji rodinu, svoje přátele, svoji skupinu, ale také ty, kteří mne nemají rádi; mám rád ty, kteří mne neznají nebo jsou cizinci, a také ty, kteří mi způsobují utrpení, anebo ty, které považují za nepřátele (srov. Mt 5,44). Toto je křesťanská moudrost, to je Ježíšův postoj. Milovat nepřátele je vrcholem svatosti, a není to snadné. Jistě, milovat všechny, včetně nepřátel, je obtížné – a řekl bych, že je to umění! Je to však umění, které si lze osvojit a zdokonalovat. Pravá láska, která nás činí užitečnými a svobodnými, je vždycky expanzivní a inkluzivní. Tato láska opatruje, uzdravuje a prokazuje dobro. Často prokáže více dobra jedno pohlázení než spousta obranných argumentů. Inkluzivní láska uzdravuje.

Láska se tedy neomezuje na vztahy mezi dvěma či třemi osobami, mezi přáteli nebo v rodině, sahá dál. Zahnuje také vztahy občanské a politické (srov. KKC, 1907-1912), včetně vztahu k přírodě (Laudato sí, 231). Poněvadž jsme sociální a politické bytosti, je jednou z nejvznešenějších projevů lásky právě ta sociální a politická, která je rozhodující pro lidský rozvoj a pro vyrovnání se s jakýmkoli typem krize (tamtéž 231). Víme, že láska oživuje rodiny i přátelství, ale dob-

ré je připomenout, že stejně takový vliv má na sociální, kulturní, ekonomické a politické vztahy, které nám umožňují budovat „civilizaci lásky“, jak rád říkával svatý Pavel VI. (srov. Poselství k X. Světovému dni míru, 1. ledna 1977 – pozn. pod čarou) a v jeho šlépějích svatý Jan Pavel II. Bez této inspirace převažuje kultura sobectví, lhostejnosti a odpisu, to znamená skartace toho, koho nemám rád a koho považuji za zbytečného pro společnost.

Dnes mi u vchodu jedni manželé řekli: „Modli se za nás, protože máme postižené dítě.“ Zeptal jsem se, kolik mu je. – „Už hodně.“ – A co děláte? – „Provázíme a pomáháme.“ Celý život věnují rodiče postiženému dítěti. To je láska. A nepřátelé, političtí protivníci se nám podle našeho názoru zdají politicky a sociálně postižení, zdají se takovými. Pouze Bůh ví, zda takoví jsou anebo ne. My je však máme mít rádi, vést dialog, máme budovat civilizaci lásky, politickou a sociální obec jednoty celého lidstva. Všechno to, co je opakem válek, rozdělení, zášti a také rozepří v rodině. Inkluzivní láska je sociální, je rodinná, je politická: láska proniká všechno!

Koronavirus nám ukazuje, že pravé dobro pro každého je obecné, nikoli jen individuální, a naopak, obecné dobro je pravým dobrem pro člověka (srov. KKC, 1905-1906). Pokud jednotlivý člověk hledá pouze svoje dobro, je sobec. Avšak člověk je více člověkem, když svoje dobro dává všem a sdílí ho. Zdraví je individuální dobro, ale také veřejné. Zdravá společnost je taková, která pečuje o zdraví všech.

Viru, který nezná bariéry, hranice nebo kulturní a politické odlišnosti, je nutno se postavit s láskou, jež nezná bariéry, hranice a odlišnosti. Tato láska vytváří sociální struktury, které nás povzbuzují spíše ke sdílení než k soutěžení, umožňují nám obsáhnout a nikoli odstranit ty, kdo jsou zranitelní, a pomáhají nám vydávat z lidské přirozenosti to nejlepší a nikoli to nejhorší. Pravá láska neodepisuje; neví ani, co to je. Když totiž máme rádi a dáváme příležitost tvořivosti, umožňujeme důvěru a solidaritu, a vznikají konkrétní iniciativy pro obecné dobro (srov. Sv. Jan Pavel II., Sollicitudo rei socialis, 38 – pozn. pod čarou). To platí jak pro malá i velká společenství, tak na mezinárodní rovině. To, co se děje v rodině, co se děje ve čtvrti, na vesnici, ve velkých městech a mezi národy je stejné. Je to stejná setba, která roste a přináší plody. Pokud v rodině, ve čtvrti začínáš zášti a svárem, skončí to válkou. Avšak začneš-li láskou, sdílením a odpuštěním, pak bude láska a odpuštění pro všechny.

Pokud jsou však řešení na pandemii naopak poznamenána sobectvím, ať mezi jednotlivci, podniky či národy, budeme možná moci vyjít z koronaviru, ale zajisté ne z lidské a sociální krize,

kteřou virus zvýraznil a zdůraznil. Dejte si proto pozor, aby se nestavělo na písku (srov. Mt 7,21-27)! Abychom postavili zdravou, inkluzivní, spravedlivou a mírumilovnou společnost, musíme ji budovat na skále obecného dobra (srov. tamtéž. –pozn. pod čarou). Obecné dobro je skála. A to je úkol nás všech, nikoli jen nějakého specialisty. Svatý Tomáš Akvinský říkal, že prosazování obecného dobra je požadavek spravedlnosti, který je povinností každého občana. Každý občan je odpovědný za obecné dobro. A pro křesťana je to také poslání. Jak učí sv. Ignác z Loyoly, zaměřovat svoje každodenní úsilí na obecné dobro je způsob, jak přijímat a šířit Boží slávu.

Bohužel, politika se často netěší dobré pověsti, a víme proč. To neznamená, že všichni politikové jsou špatní – to není to, co chci říci. Říkám jen, že politika, bohužel, často nemá dobrou pověst. Před touto negativní vizi však netřeba ustupovat, nýbrž reagovat podáním faktických důkazů, že dobrá politika je možná, ba nezbytná (srov. Poselství ke Světovému dni míru, 1. ledna 2019), tedy taková, která do svého středu klade člověka a obecné dobro. Když pohlédnete do dějin lidstva, najdete mnoho svatých politiků, kteří šli touto cestou. Dobrá politika je možná do té míry, v jaké každý občan a zejména ten, kdo přijímá sociální a politické závazky a pověření, své jednání ukotvuje v etických zásadách a oživuje ho sociální a politickou láskou. Křesťané, zejména věřící laici, jsou povoláni vydávat o tom dobré svědectví, což mohou díky ctnosti lásky a pěstováním její vnitřní sociální dimenze.

Je tedy čas, abychom všichni přispívali k růstu naší sociální lásky – chci podtrhnout právě toto: naši sociální lásku – počínaje od svojí malíčkosti. Obecné dobro vyžaduje účast všech. Pokud dá každý ze svého a pokud nikdo nezůstane ponechán mimo, budeme moci obrodit dobré vztahy na komunitní, národní a mezinárodní úrovni, a také v harmonii s životním prostředím (srov. Laudato sí, 236). Takto se v našich gestech – i těch nejskromnějších – zviditelňuje něco z Božeho obrazu, který v sobě nosíme, protože Bůh je Trojice, Bůh je láska. To je nejkrásnější biblická definice Boha. Je u apoštola Jana, kterého měl Ježíš moc rád: Bůh je láska. S Jejím pomocí můžeme uzdravit svět společnou prací pro obecné dobro, nejen pro svoje dobro, ale pro obecné dobro, které je všech.

Kompendium katechismu

SEDM SVÁTOSTÍ CÍRKVE

Svátost eucharistie

281. Jakým způsobem se církev podílí na eucharistické oběti?

V eucharistii se Kristova oběť stává také obětí údů jeho Těla. Život věřících, jejich chvála, jejich utrpení, jejich modlitba,

jejich práce jsou spojeny s Kristovými. Poněvadž je eucharistie obětí, je také přinášena za všechny věřící, živé i zesnulé, na smír za hříchy všech lidí a k dosažení duchovních i časných dobrodiní od Boha. Také nebeská církev je spojena v Kristově oběti.

282. Jak Je Ježíš přítomen v eucharistii?

Ježíš Kristus je v eucharistii přítomen jedinečným a nesrovnatelným způsobem. Je totiž přítomen opravdu, skutečně, podstatně: se svým Tělem a svou Krví, se svou duší a se svým božstvím. Je v ní tedy přítomen svátostným způsobem, a to pod eucharistickými způsoby chleba a vína, úplně celý Kristus, Bůh a člověk.

283. Co to znamená transsubstanciací?

Transsubstanciací znamená proměnu celé podstaty chleba v podstatu Kristova Těla a celé podstaty vína v podstatu jeho Krve. K této proměně dochází při eucharistické modlitbě prostřednictvím účinnosti Kristova slova a působením Du-

cha svatého. Nicméně vnímatelné charakteristiky chleba a vína, to je „eucharistické způsoby“, zůstávají nezměněné.

284. Lámání chleba rozděluje Krista?

Lámání chleba Krista nerozděluje. On je přítomen celý a celistvý v každé eucharistické způsobe a v každé její části.

285. Jak dlouho trvá eucharistická přítomnost Krista?

Eucharistická přítomnost Krista trvá, dokud existují eucharistické způsoby.

286. Jaký druh kultu náleží eucharistické svátosti?

Přísluší jí kult latríe, to je klanění, vyhrazeného pouze Bohu, jak během eucharistické oběti, tak mimo ni. Církev totiž uchovává s největší pečlivostí proměněné hostie, nosí je nemocným a osobám, jež se nemohou účastnit mše svaté, vystavuje ji ke slavné adoraci věřících, nosí ji v procesí a vybízí k časté návštěvě a adoraci Nejvyšší svátosti, uchovávané ve svatostánku.

287. Proč je eucharistie velikonoční hostinou?

Eucharistie je velikonoční hostinou, poněvadž Kristus tím, že svátostně realizoval svou Paschu, nám dává své Tělo a svou Krev, nabízené jako pokrm a nápoj a ve své oběti nás spojuje se sebou a navzájem.

288. Co znamená oltář?

Oltář je symbolem samého Krista, přítomného jako přinesená oběť (oltář-oběť kříže) a jako nebeský pokrm, který se nám dává (oltář – eucharistický stůl).

ECCLESIA IN EUROPA VIII.

Posynodální apoštolská exhortace sv. Jana Pavla II. z roku 2003 biskupům, kněžím a jáhnům, zasvěceným osobám a všem věřícím laikům o Ježíši Kristu žijícím ve své církvi, prameni naděje pro Evropu

29. Aby mohlo být společenství v církvi žito plnějším způsobem, je třeba docenit rozmanitost charismat a povolání, která se stále více sbíhají k jednotě a mohou ji obohatit (srov. 1 Kor 12). Z tohoto zorného úhlu je také nutné, aby na jedné straně nová hnutí a nové církevní komunity zanechaly jakéhokoliv pokušení nárokovat si právo prvorozenectví a vůbec všech vzájemných nedorozumění, ubíraly se cestou autentického společenství mezi sebou a se všemi ostatními církevními strukturami a aby s láskou žily v plné poslušnosti vůči biskupům; na druhé straně je také nutné, aby biskupové projevovali ono ot-

covství a lásku, jež jsou vlastní pastýřům“, a aby uměli poznat, zhodnotit a koordinovat jejich charismata a jejich přítomnost v jediné církvi. Vždyť díky rostoucí spolupráci různých církevních společností a pod láskyplným vedením pastýřů bude moci celá církev ukazovat všem krásnější a věrohodnější tvář, jasnější odlesk oslavené tváře Pánovy, a tak přispívat k tomu, aby dodávala naději a útěchu těm, kteří ji hledají, ale i těm, kteří ji sice nehledají, avšak mají jí zapotřebí. Abychom mohli odpovědět na výzvu evangelia k obrácení, „je nezbytné, abychom všichni vykonali pokorné a odvážné zpytování svědomí, abychom uznali své obavy a své chyby, abychom upřímně vyznali svou těžkopádnost, svá opomenutí, nevěrnost a viny“. Na hony vzdáleno tomu, aby nás uvádělo v malomyslnost, bude moci evangelní uznání vlastních vin vzbudit uvnitř společenství zkušenost, kterou zažívá každý pokřtěný člověk: radost z hlubokého osvobození a milost nového počátku, který umožňuje postupovat s větší rozhodností po cestě hlásání evangelia.

Rok 2020 ve farních akcích

11. ledna
Tříkrálová sbírka

8. února
Farní ples (KD Martínkovice)

26. února
Popeleční středa – začátek postní doby

7. března
Přednáška PhDr. Renaty Margitfalviové

21. března
Duchovní obnova v Otovicích

10. dubna
Velkopáteční křížová cesta v Křinicích (poledne)

12. dubna
Zmrtvýchvstání Páně

29. května
Ekumenická bohoslužba, k. sv. Ducha – DLE SITUACE

6. června
Svátost smíření před 1. sv. přijímáním

7. června
1. svatě přijímání; slavnost Nejsvětější Trojice

12. června
Noc kostelů

13. června
Farní den (fara Ruprechtice)

21. června
Slavnost Božího Těla

25. července
Jakubsko-anenský víkend

26. července
Cykloput' do Nowe Rudy

1. srpna
Křinicácká pouť

11. – 15. srpen
Farní tábor

11. října
Svatohubertská bohoslužba (Martínkovice)

říjen
Farní výlet (TV Noe), FATIMA?

8. listopadu
Den veteránů; sv. Martin (Martínkovice)

Sv. Pavel od Kříže,

19. října (18. st.)

Narodil se 3. 1. 1694 v Ovadě, ležící 40 km jižně od Alexandrie v severozápadní Itálii. (Při pokračování jižním směrem je z Ovady 50 km do Janova.) Byl prvním nebo druhým ze 16 dětí obchodníka ze zchudlého šlechtického rodu Danei. Při křtu dostal jméno Pavel František. V dětském věku spadl do řeky a uvádí se, že byl zachráněn díky zvláštní ochraně Panny Marie. V 19 letech se s Pannou Marií setkal zvláštním způsobem při vidění a tento silný duchovní zážitek označoval jako dobu svého obrácení k hlubšímu životu. Byl pro něj podnětem k pokání a k většímu úsilí o křesťanskou dokonalost.

V roce 1714 reagoval na výzvy papeže Klementa XI. do boje proti Turkům a jako dobrovolník vstoupil do armády, organizované Benátskou republikou. Brzy ale poznal, že ho Bůh na tuto cestu nepovolal, proto se dříve jak po roce vrátil. Následně odmítl možnost výhodného sňatku i nemalé dědictví po strýci. Ve 22 letech měl vidění Spasitele, po kterém se rozhodl svůj život zasvětit službě Bohu. Z důvodu rodinných závazků mohl tak učinit až za čtyři roky. Ve farnosti již v mládí vyučoval katechismu a k této činnosti se v Castellazzo vrátil. Předmětem jeho rozjímání i kázání bylo nejčastěji utrpení Páně.

V listopadu 1720 přijal černý kajčnický oblek od alexandrijského biskupa. S jeho souhlasem odešel na 40 dní do samoty, kde žil jako poustevník. Krom toho se začal snažit o založení řádu k uctění a šíření památky Kristova utrpení (odtud název – pasionisté) a připravil řádová pravidla. V

nich ke třem obvyklým slibům připojil slib úcty k Ježíšovu utrpení.

V Římě roku 1725 mu papež Benedikt XIII. vyjádřil souhlas k založení nového řeholního společenství. Zde Pavel zůstal i v letech 1726-1728 a s rodným bratrem Giambattistou v nemocnici S. Gallicano ošetřovali nemocné. V červnu 1727 oba přijali kněžské svěcení. Od března pak žili na Monte Argentario u města Orbetello, severně od Říma, a roku 1731 dostali od papeže Klementa XII. dovolení konat lidové misie. Papež jim pro úspěšnost udělil titul apoštolských misionářů a dovolil jim na konci kázání dávat apoštolské požehnání.

Pavel od svého zasvěcení Bohu se začal nazývat Pavlem od Kříže. V roce 1737 otevřel v Orbetello první klášter pasionistů. Řádové stanovy byly – po zmírňujících úpravách tvrdosti – papežem oficiálně schváleny v roce 1741. Do roku 1773 měli pasionisté ve střední Itálii už 12 klášterů a od roku 1771 i druhý řád (ženskou větev).

Pavel od Kříže byl generálem řádu pasionistů od r. 1769. Z Orbetella přeložil generalát do kláštera sv. Jana a Pavla v Římě. Ten obdržel v roce 1973 od papeže Klementa XIV., který si Pavla od Kříže velmi vážil.

Pavův duchovní život, jehož středem byl trpící Kristus, překypoval mystickými zážitky. Ty se odrážely i v mnoha jeho dopisech, kterých napsal přes 2000. Zde je úryvek jednoho z nich, vystihující Pavlovu nauku:

„Jednejte tak, aby mohli všichni poznat, že jste

nejen uvnitř, ale i navenek obrazem ukřižovaného Krista; on je vzor veškeré dobroty a mírnosti. Kdo je vnitřně spojen se Synem živého Boha, je jeho obrazem také navenek... Ukryjte se tedy v Ježíši ukřižovaném a nemějte žádné jiné přání, než aby se všichni ve všem zcela podřídili jeho vůli.“

Pokoj Pavla od Kříže, ve kterém zemřel 18. října ve věku 81 let, se nachází v původním stavu v přízemí velkého kláštera na Celii jižně od Kolosea v Římě. Jeho ostatky jsou uchovávány v klášterní kapli.

Blahořečený byl papežem Piem IX. roku 1853 a svatořečený 29. 6. 1867. Jeho památka byla v roce 1969 přesunuta z 28. 4. na 19. 10.

[www.catholica.cz/Jan Chlumský](http://www.catholica.cz/Jan_Chlumsky)

0 pronásledovaných křesťanech

Jsem nespokojen sám se sebou. Někdy si vzpomenu na naše bratry a sestry ve víře, kteří jsou pronásledováni. Připomínám si, že bychom se za ně měli modlit ve shromáždění. A pak to často zapomenou navrhnout a realizovat. A nyní, ač se sám za ně modlím málo, si dovoluji napsat článek, kterým vás vyzývám, abyste dělali to, nač já sám často tak hanebně zapomínám. Berte to prosím tak, že kážu sám sobě.

Jako křesťanům se nám daří dobře. Nic nám neschází. Máme svobodu. Můžeme vydávat časopisy a knihy, pořádat koncerty křesťanské hudby, provozovat křesťanské školy atd. A v nějakém z našich časopisů se dočteme, že v tom a tom roce zemřelo pro svou víru v Krista 139 000 křesťanů. To je počet obyvatel Olomouce a Šumperka dohromady, abych zůstal v kraji, kde nyní žiji.

Korea

Pravidelně, každou středu, se modlím za tři země, kde jsou křesťané pronásledováni. Jsou to Severní Korea, Čína a Írán. Ne že by v těchto zemích byla situace stejná. Severní Korea je nesmírně krutá diktatura. Netuším, zda tam ještě nějakí křesťané zbyli. Severní Korea přitom ostře kontrastuje s Jižní Koreou. Na počátku dvacátého století bylo v Koreji jen několik set křesťanů. V druhé polovině dvacátého století ale došlo v Jižní Koreji k obrovské změně a nyní se v této zemi hlásí ke křesťanství 19,7 % obyvatelstva, což činí křesťanství nejpočetnějším náboženstvím (56,1 % obyvatel se nehlásí k žádnému náboženství). To, že se z Jižní Koreje v těžké době stala demokratická země, nevidím jako pouhou korelaci. Na jihu tedy máme kapitalismus, křesťanství a demokracii a prosperitu, na severu komunismus, ateismus, hladomor a krutou diktaturu. Stojí to za zamyšlení.

Čína

Čína zakusila v závěru dvacátého století ne-li probuzení, tedy velmi úspěšnou evangelizaci. Počet křesťanů se tam zmnohonásobil. Je velice těžké odhadnout, kolik je v této zemi křesťanů. Nejoptimističtější odhady hovoří o stovce milionů. I kdyby to byla pouhá třetina, je to obrovský úspěch.

Mám ale o čínské křesťany velký strach. Mnoho let jsme my na západě doufali, že se zvyšováním životní úrovně se bude i Čína demokratizovat a že se z ní – třeba jen poznenáhlu – stane svobodná země. V poslední době ale naopak přituhuje. To ovšem ještě není to nejhorší. Čínská vláda zavádí v zemi dokonalý sledovací systém, kterému nikdo nemůže uniknout. Čínské probuzení v závěru dvacátého století se dalo v ilegalitě nebo v jakési pololegalitě. S tím bude nyní zřejmě konec.

Obávám se, že čím dále budou další na řadě po muslimských Ujgurech. Bude jim hrozit, že skončí v nějakém „převýchovném“ táboře a že křesťanským rodičům budou odebírány děti na převýchovu. Orwellovu knihu 1984 jsem četl několik málo let před tímto letopočtem, ale už tehdy jsem si říkal (přestože jsme tehdy žili pod diktaturou jedné strany), že něco takového se naštěstí nikdy neuskuteční. Dnešní situace v Číně ale vypadá hodně podobně tomu, co Orwell předpověděl. A zřejmě bude hůř.

Írán

Situace v Íránu je mnohem nadějnější. Írán je muslimská, nikoli však arabská země. Vládou v ní ajatolláhové. Formálně se jedná o právní stát. Dokonce tam křesťanství jako takové není zakázané. Problém ovšem je, že pokud jde o křesťanství, jde o právní stát v podstatě jen na papíře. Před lety jsme měli ve sboru jednoho Íránce, jmenoval se tuším Amír. Byl to křesťan. Obrátil se na službu jiného íránského křesťana, který byl zřejmě horlivým evangelistou. Křesťanství je v zemi povoleno, leč evangelizace nikoli. Onen muž by patrně mohl být podle platných íránských zákonů odsouzen. Místní policie ale volila jinou cestu: Místním problémákům z řad mládeže naznačila, že když onoho křesťana zabijí, policie to

nebude vyšetřovat. Tak toho muže utloukli holemi. Amíra to přimělo k emigraci. Nicméně íránské představitelé mohou v mezinárodních organizacích tvrdit, že v Íránu je „svoboda vyznání“. Formálně ano.

Z Íránu ale přicházejí i dobré zprávy. „Tajných“ křesťanů prý valem přibývá – díky rozhlasovému vysílání v jazyce farsí (který v Íránu převažuje) a v posledních letech také díky internetu a sociálním sítím. Írán je (přes řadu demokratických prvků) diktatura podobně jako Severní Korea a Čína, ale zatím bez propracovaného systému špiclování a dozoru. Kdyby v Íránu došlo k demokratickému převratu a vláda ajatolláhů by padla, mohla by se ukázat síla íránských křesťanů. Islám je na mnoha místech na prudkém vzestupu (zejména v Africe, ale i v řadě míst Asie, o Evropě ani nemluvě), nicméně v další generaci by se mohlo v mnoha muslimských zemích stát to, co se nyní děje v Íránu.

Naděje...

Mnohokrát jsem se zamýšlel nad otázkou, zda by bylo možno křesťanství zcela vymýt. Dějiny ukazují, že v nějaké jednotlivé zemi ano. Takovou zemí bylo například Japonsko. To v určitém dějinném okamžiku (konkrétně roku 1587) vypově-

dělo všechny misionáře a během sedmnáctého století pozabíjelo místní křesťany, vesměs velmi krutým způsobem.

V Písmu je ale jeden verš, který nám dodává naději: „Kdyby ty dny nebyly zkráceny, nezachránili by se vůbec nikdo. Kvůli vyvoleným však ty dny budou zkráceny“ (Mt 24,20). Tento verš může mít několik výkladů. Může mluvit o krutosti fyzického pronásledování, ale dle mého názoru mluví i o svodu, který může představovat hereze nebo vyprázdňené křesťanství, popírající základní pravdy Písma. Křesťanství může nabyt i tak bizarních podob, že by to mohlo lidi zcela svést – i bez fyzického mučení. Na základě tohoto verše ale věřím, že Bůh něco takového nedopustí. Vždy zde bude mít nějaký „svatý ostatek“.

Možná se jednou s těmi, kdo byli v současnosti zabiti pro Krista, setkáme v Novém Jeruzalémě. Myslím, že není realistické modlit se, aby žádní křesťané nikdy netrpěli. Přál bych si ale, aby byla pravda a aby ti, kdo nyní trpí, věděli, že jejich bratři a sestry, kteří žijí v bezpečí (alespoň tělesně, když ne duchovně), na ně nezapomínají.

Dan Drápal (www.konzervativniny.cz/23.09.2020)

Jak se modlíme RŮŽENEC

Začínáme u křížku vyznáním : VĚŘÍM V BOHA...

1. perla : OTČE NÁŠ...

1. růže : ZDRÁVAS, MARIA... JEŽÍŠ, v kterého věříme, SVATÁ MARIA...
2. růže : ZDRÁVAS, MARIA... JEŽÍŠ, v kterého doufáme, SVATÁ MARIA...
3. růže : ZDRÁVAS, MARIA... JEŽÍŠ, kterého milujeme, SVATÁ MARIA...

Zvolíme si tajemství růžence radostného, bolestného nebo slavného.

2. perla : SLÁVA OTCI... PANE JEŽÍŠI, odpusť nám... (možno zpívat) OTČE NÁŠ...
1. desátek : 10 růží, na každé ZDRÁVAS, MARIA... JEŽÍŠ, 1.tajemství desátku, SVATÁ MARIA...

3. perla : SLÁVA OTCI... PANE JEŽÍŠI, odpusť nám... (možno zpívat) OTČE NÁŠ...
2. desátek : 10 růží, na každé ZDRÁVAS, MARIA... JEŽÍŠ, 2.tajemství desátku, SVATÁ MARIA...

4. perla : SLÁVA OTCI... PANE JEŽÍŠI, odpusť nám... (možno zpívat) OTČE NÁŠ...
3. desátek : 10 růží, na každé ZDRÁVAS, MARIA... JEŽÍŠ, 3.tajemství desátku, SVATÁ MARIA...

5. perla : SLÁVA OTCI... PANE JEŽÍŠI, odpusť nám... (možno zpívat) OTČE NÁŠ...
4. desátek : 10 růží, na každé ZDRÁVAS, MARIA... JEŽÍŠ, 4.tajemství desátku, SVATÁ MARIA...

6. perla : SLÁVA OTCI... PANE JEŽÍŠI, odpusť nám... (možno zpívat) OTČE NÁŠ...
5. desátek : 10 růží, na každé ZDRÁVAS, MARIA... JEŽÍŠ, 5.tajemství desátku, SVATÁ MARIA... SLÁVA OTCI...
Následuje modlitba PANE JEŽÍŠI, odpusť nám...

Zakončíme ZDRÁVAS, KRÁLOVNO...
Můžeme nakonec přidat modlitbu po růženci.

Tajemství radostného růžence

1. ...kterého jsi z Ducha svatého počala.
2. ...s kterým jsi Alžbětu navštívila.
3. ...kterého jsi v Betlémě porodila.
4. ...kterého jsi v chrámě obětovala.
5. ...kterého jsi v chrámě nalezla.

Tajemství bolestného růžence

1. ...který se pro nás krví potil.
2. ...který byl pro nás bičován.
3. ...který byl pro nás trním korunován.
4. ...který pro nás nesl těžký kříž.
5. ...který byl pro nás ukřižován.

Tajemství slavného růžence

1. ...který z mrtvých vstal.
2. ...který na nebe vstoupil.
3. ...který Ducha svatého seslal.
4. ...který tě, Panno, do nebe vzal.
5. ...který tě v nebi korunoval.

Modlitba po růženci

Kněz Oroduj za nás, Královo posvátného růžence,
Lid aby nám Kristus dal účast na svých zaslíbeních.
Kněz Modleme se: Bože, tvůj jednorozený Syn nám svým životem, smrtí a zmrtvýchvstáním získal věčnou spásu. Dej nám, prosíme, když v posvátném růženci blahoslavené Panny Marie o těchto tajemstvích rozjímáme, ať také podle nich žijeme a dosáhneme toho, co slibují. Skrze Krista, našeho Pána. Amen.

Fatimská prosba mezi desátky růžence

Pane Ježíši, odpusť nám naše hříchy, uchráň nás pekelného ohně, přiveď do nebe všechny duše, zvláště ty, které tvého milosrdenství nejvíce potřebují.

Opravy 2020

z ministerských a krajských prostředků

Ministerstvo kultury České republiky (MK ČR) rozhodnutí o přidělení dotace někdy posílá už během léta, někdy až v září. Proto přehled investic do oprav ze dvou stabilních zdrojů je možné prezentovat letos až začátkem IV. kvartálu. Královéhradecký kraj (KHK) své příspěvky poslal už v dubnu.

Oprava střechy kostela sv. Anny ve Vižňově bude během podzimu pokračovat za téměř 1 mil. Kč, konkrétně za 925.706 Kč (700.000 Kč MK ČR, 223.000 Kč KHK, 2.706 Kč farnost). Podobný obnos peněz je i v případě kostela sv. Barbory v Otovicích, kde oprava sanktusníku (zvonička nad kněžištěm, která hlásila pozdvihování během mše sv. do blízkého okolí, známá taky z loňského požáru pařížské katedrály) a střechy lodi otovického svatostánku činí 910.476 Kč (700.000 Kč MK ČR, 204.000 Kč KHK, 6.476 Kč farnost). MK ČR poskytuje tyto prostředky z Programu ochrany architektonického dědictví, který z jeho grantových programů poskytuje nejvyšší možný podíl a farnost v něm tedy má 2 kostely, co je k vzhledem k zájmu dalších žadatelů možné považovat za úspěch.

Z Programu restaurování movitých památek MK ČR pokračujeme v dlouhodobém restaurování varhan kostela Všech svatých v Heřmánkovicích (od roku 2015) v částce 247.250 Kč (120.000 Kč MK ČR, 120.000 Kč KHK a 7.250 Kč farnost). Ze stejného programu bylo pak letos ukončené restaurování bočního oltáře sv. Jana Nepomuckého v děkanském kostele sv. Petra a Pavla v Broumově ve výši 97.750 Kč (80.000 Kč MK ČR, 17.750 Kč farnost). Restaurování bočního oltáře začalo už v roce 2016 a celkově stálo 1.499.750 Kč. V příštím roce by farnost ráda započala s restaurováním bočního oltáře Panny Marie, který se rovněž nachází v kněžišti kostela, který je centrem náboženského života katolické komunity. Oltář sv. Jana Nepomuckého je vůbec první kompletně restaurovaný mobiliář ze všech kostelů Broumova. K vnitřnímu vybavení sakrálních objektů patří taky křížové cesty a kazatelny. Když si sečteme počet hlavních a bočních oltářů, jednotlivých zastavení křížových cest, stejně tak kazatelen všech kostelů, které se nacházejí na území broumovské farnosti, a vynásobíme částkou minimálně 1,5 mil. Kč...

U děkanského kostela sv. Petra a Pavla ještě zůstaňme. Letos bude po dlouhých osmi letech dokončena kompletní výměna střešní krytiny hlav-

ního chrámu farnosti. Poslední práce na střeše kostela činí 795.659 Kč (397.000 Kč MK ČR – Program regenerace městských památkových rezervací a památkových zón, 247.000 Kč KHK, 79.700 Kč MěÚ Broumov a 71.959 Kč farnost). Zde je potřeba vyslovit upřímné Pán Bůh požehnej všem, kdo od jara do podzimu letošního roku přispěli na spolufinancování dokončení oprav střechy farního kostela. Ve chvíli ohlášení prosby o pomoc jsme netušili, že koncem léta bude chybějící částka jenom na úrovni cca 1/3. Zbylé prostředky farnost použila na zaplacení zpracování projektové dokumentace na obnovu fasády a oken děkanského kostela sv. Petra a Pavla v Broumově (včetně zaměření) v celkové výši 109.495 Kč. Od roku 2021 se počítá se započítáním prací na vnějším plášti kostela. Celkové náklady na opravu střešní krytiny během let 2012-2020 pak činí 7.817.156 Kč. Velké díky patří Městu Broumov, Královéhradeckému kraji, dobrodincům a firmě TASK-Dvořák, která havarijně obnovu střechy kostela uprostřed dvou škol realizovala. Posledním zastavením u prací z ministerských a krajských grantů je zpřístupnění gotické malby z období 1320-1330 v současné budově broumovského děkanství. Začátkem léta započaly přípravné práce díky uskupení mladých křesťanů Summerjob. Pro nedostatek vyučených pracovníků však práce pokračují až v aktuálním čase. Cílem je s ohledem na bezpečnost a ochranu unikátní památky co nejvhodnější zpřístupnění nejstarší dochované nástěnné malby v regionu, i s ohledem na finanční možnosti farnosti. Celkové náklady přitom činí 213.000 Kč (60.000 Kč KHK, 100.000 Kč manželé Veselí, 53.000 Kč farnost). Kostelům sv. Michaela Archanděla ve Verněřovicích, sv. Jakuba v Ruprechticích a Všech svatých v Heřmánkovicích, které jsou opravovány z fondů Evropské unie, se chceme věnovat příští měsíc. Na kostely sv. Marie Magdaleny v Božanově a v sv. Markéty v Šonově pro stavební sezónu 2020 žádáno nebylo. V případě kostela sv. Jiří a Martina v Martinkovicích na opravu fasády věže kostela bylo žádáno bez úspěchu. Snad potěší alespoň nový kříž z farnosti Púchov, který může symbolizovat i otevřenost k současnému umění. Ještě jednou všem podporovatelům, ať už formou modlitby nebo finančního daru, upřímné Pán Bůh požehnej! Rovněž tak díky patří všem zodpovědným z MK ČR, KHK, Měst Broumov Meziměstí a dalších obcí.

P. Martin Lanži,
děkan ŘKF Broumov

Ikona svatého Františka

Ten kříž

Taizé

Zmocňuje se
pohlcuje
znehynělým vírem
harmonie
klidu

Postavy pod křížem
stojí v kříži
visí u kříže

Srostlé s dřevem
i tělem

Šaty barvy
nádhery

Vně není
nic

Nic vně
tebe

Když tak hledíš
přímo
na srostlé rozcestí

Se svým světem
vlastním davem

Ukřižovaný

Ztuhlý
zdřevnělý

Autor Antoni Matuszkiewicz,
překlad Věra Kopecká

MYŠLENKY NA MĚSÍC ŘÍJEN

MADELEINE DELBRELOVÁ ČLOVĚK MEZI VÍROU A ATEISMEM

KARMLITÁNSKÉ NAKLADATELSTVÍ S.R.O., PRAHA 2019

1. Existují zvláštní místa, kde vane Duch. Ale také existuje Duch, který vane na všech místech.
2. Nechybí nám nic podstatného, protože kdyby chybělo, Bůh by nám to jistě býval dal.
3. Samota neznamená nepřítomnost světa, ale přítomnost Boží.
4. Každá minuta našeho dne, ať ji prožíváme kdekoli a při jakékoliv činnosti, umožňuje Kristu žít v nás mezi lidmi.
5. Ticho někdy znamená mlčení, ale vždycky znamená naslouchání.
6. Ticho není únik, ale naše usebrání se v Božím srdci. Ticho je jako orel, který na silných křídlech překonává vítr a vznáší se nad hlukem země i lidí.
7. Člověk mlčí, když může, aby uměl mluvit, když musí. Opravdové ticho nikdy neničí lásku.
8. Nejsme chudáci, s nimiž nikdo nepočítá, ale šťastně povolání. Jsme těmi, kteří jsou pro Boha nepostradatelní.
9. Přijmout do svého života evangelijní poselství znamená dovolit, ab se náš život stal v širokém slova smyslu zbožným.
Aby se stal životem, který se obrací a vztahuje k Bohu.
10. Vytryskne-li v nás Boží přítomnost, která nabývá na síle v tichu a samotě, zachová nás zároveň ve spojení se všemi lidmi.
11. Bůh po nás nechce, abychom milovali naším způsobem, ale tím jeho.
12. Každý den má svůj vlastní řád. Je třeba prožít dnešní den, nenechat ho jen plynout.
Prožít ho všemi svými silami, celým srdcem, myslí, aniž bychom Boha šidili.
13. Cestou na naše pouště narazíme na překážku, kterou je třeba překonat, a tou je naše vlastní netrpělivost.
Jsme už tak uzpůsobeni, že musíme trochu bojovat, máme-li se rozhodnout pro Boha.
14. Jen ten, kdo bere do rukou knihu evangelií přesvědčen, že nemá jinou naději, může odhalit a přijmout její poselství.
15. Dát Bohu vše v podstatě znamená svobodným srdcem přijmout místo, které nám on určil ve svém velkém světě.
16. Život je velkou slavností. Každý malý skutek se stává ohromnou událostí, kdy je nám darován ráj a kdy i my sami můžeme darovat ráj.
17. Pracovat znamená vždy udělat někde někomu radost. Práce je jednou z největších tvůrčích sil na světě, protože je zároveň láskou.
18. Opravdu milovat znamená dávat sebe sama druhému, aby se on mohl stát více sám sebou.
19. V síle lásky je modlitba prací pro Boha a jakákoliv práce je i modlitbou.
20. V každém svobodném úkonu poslušnosti se nám Bůh plně daruje, ale zároveň my Boha plně dáváme ostatním.
21. Nehleď na své bratry proto, abys je soudil, ale proto, aby ses za ně modlil.
22. Není naším úkolem zbavit svět kříže, ale skrze kříž mu přinášet spásu.
23. Svět, ve kterém mě Bůh ponechává, aby tu mohl být se mnou, mi nemůže zabránit, abych já byl s Bohem – všechno se může stát setkáním s Ním.
24. Pamatuj si, že modlitba je tu proto, aby tě učinila dobrým, ne proto, aby ti v tom bránila.
25. Konat povinnosti svého stavu znamená přijmout to místo, kde jsem,
a věrně setrvávat, aby království Boží mohlo přijít a šířit se právě tam, kde se nacházím.
26. Teprve, když si uvědomíme, že jsme ztraceni, pocítíme touhu po spáse.
27. Evangelium je trvalým a mocně působícím Božím darem, protože má schopnost člověka osvětlit a proměnit.
28. Pět minut večerní modlitby je nezbytnou podmínkou k tomu, abychom dobře prožili příští den.
Tato modlitba, která se stane toužebným očekáváním nového dne, pro něj připraví naše srdce.
29. Když dojdeš na kraj světa, najdeš Boží stopu, když dojdeš na dno sebe sama, najdeš samého Boha.
30. Modlit se neznamená být před Bohem inteligentní, ale přítomný.
31. Naučme se, že Pán k nám přichází po cestě, která vede k druhým. Naučme se, že v pravdě přijmout Pána znamená předávat ho dál.

Protokol o předání finančních prostředků získaných z dobrovolného vstupného na koncertech

15. ročníku festivalu Za poklady Broumova konaného v kostelích tzv. broumovské skupiny a dalších v termínu 27. 6. 2020 – 29. 8. 2020.

Zástupci organizací:

Za poklady Broumova o.p.s. Jan Školník, na základě plné moci

Katolická církev České republiky, diecéze královéhradecká: ThLic. Martin Lanži

Benediktinské opatství sv. Václava v Broumově: br. Aleš Z. Vandrovec OSB

Celková částka vybraných prostředků činí 158 625,- Kč

Na základě platné dohody všech tří zúčastněných stran, platné od 1. února 2013 se vybrané prostředky dělí takto: 85 % z vybrané částky, tj. **134 831 Kč** bude převedeno na účty jednotlivých farností, a to v podílu, který odpovídá počtu koncertů konaných v kostelích farnosti:

Římskokatolická farnost – děkanství Broumov – 7 koncertů (Vižňov – kostel sv. Anny, Otovice – kostel sv. Barbory, Vernéřovice – kostel sv. Michaela, Martínkovice – kostel sv. Jiří a Martina, Božanov – kostel sv. Máří Magdalény), tj. **94 382 Kč** bude poukázáno na účet 1190987399/0800.

Benediktinské opatství sv. Václava – 1 koncert (klášterní kostel sv. Vojtěcha), tj. **13 483 Kč** bude poukázáno na účet 699942551/0100

Římskokatolická farnost – děkanství Police nad Metují – 2 koncerty (Police nad Metují – kostel Nanebevzetí Panny Marie, Bezděkov – kostel sv. Prokopa), tj. **26 966 Kč** bude poukázáno na účet 1182748339/0800.

15 % z vybrané částky, tj. **23 794 Kč**, použije **Za poklady Broumova o.p.s. na základě dohody všech stran ve prospěch konání festivalu.**

Se způsobem vypořádání souhlasí a svým podpisem stvrzují:

V Broumově dne . září 2020

.....

ThLic. Martin Lanži

.....

Jan Školník

.....

br. Aleš Z. Vandrovec OSB

Vyúčtování – výplatní listina

Pronájem kostelů v rámci festivalu Za poklady Broumavska, 15. ročník

Koncerty probíhaly v termínu **27. 6. 2020 – 29. 8. 2020**, vždy v sobotu od 18. 00 hodin.

Dohodnutá cena za pronájem jednoho kostela na jeden den je 1 500 Kč.

Kostely byly otevřeny od 10. hodiny dopolední do 21. hodiny večerní.

Nájemné je rozúčtováno dle příslušnosti kostela do farnosti.

Římskokatolická farnost - děkanství Broumov		Celková částka
Vížňov - kostel sv. Anny, Otovice - kostel sv. Barbory, Vernéřovice – kostel sv. Michaela, Martínkovice - kostel sv. Jiří a Martina, Božanov - kostel sv. Máří Magdalény, Broumov – kostel sv. Petra a Pavla	6 x 1500 Kč	9000 Kč
Bude poukázáno na účet:	1190987399/0800	

Benediktinské opatství sv. Václava		Celková částka
Broumov, klášterní kostel sv. Vojtěcha	1 x 1500 Kč	1500 Kč
Bude poukázáno na účet:	699942551/0100	

Římskokatolická farnost - děkanství Police n. Met.		Celková částka
Police nad Metují – kostel Nanebevzetí Panny Marie; Bezděkov nad Metují – kostel sv. Prokopa	2 x 1500 Kč	3000 Kč
Bude poukázáno na účet:	1182748339/0800	

Celkem:

13 500 Kč

V Broumově dne . září 2020

Zapsala: Tereza Kramplová

.....

ThLic. Martin Lanži

.....

br. Aleš Z. Vandrovec OSB

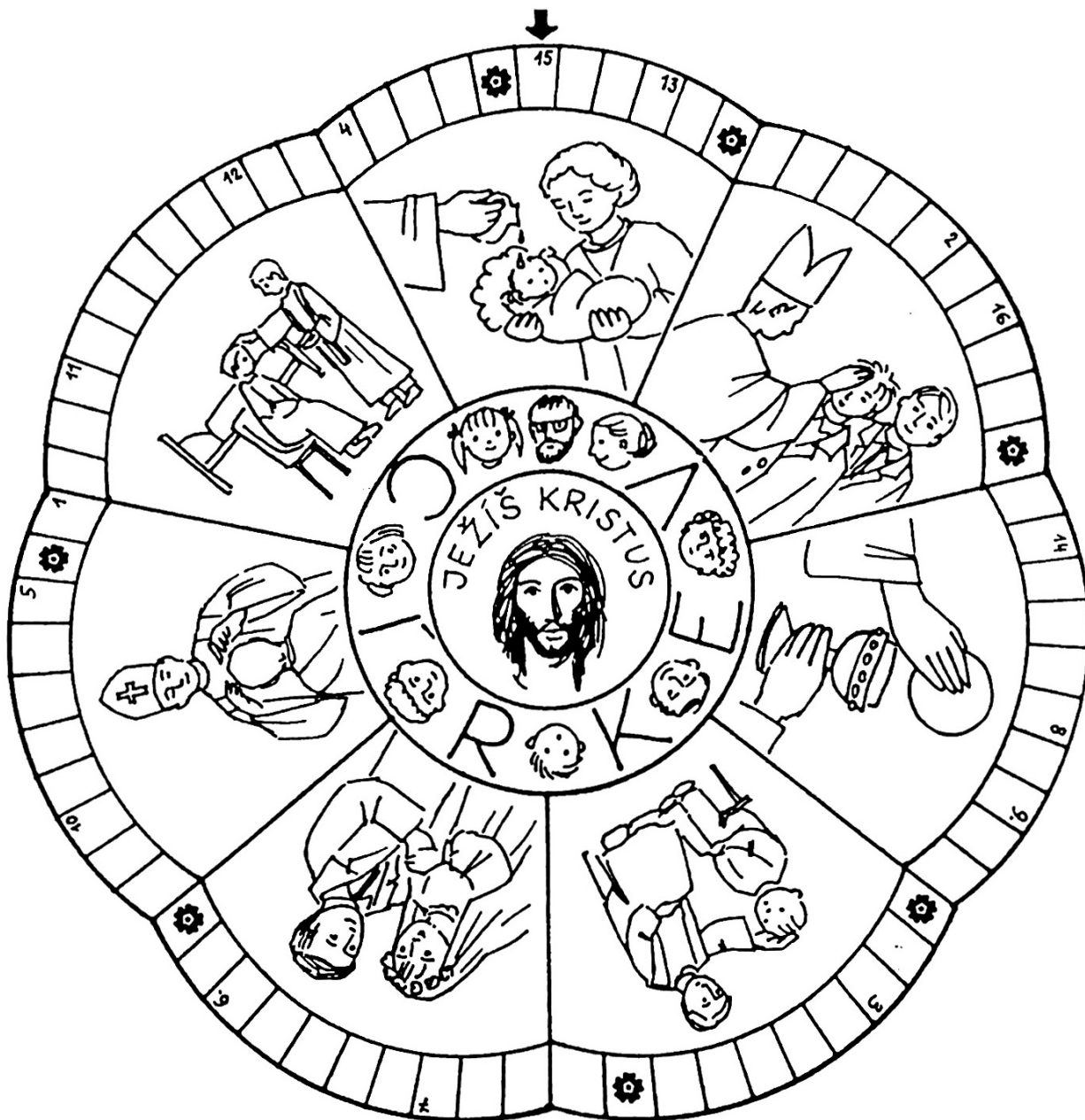
.....

Jan Školník

SVÁTOSTI

Kristus nám daroval svátosti. Tato znamení Boží blízkosti a lásky nás provázejí po celý život. Přijímáme je prostřednictvím církve. Svátosti jsou pro nás... (dokončení věty v tajence).

Doplň do okének názvy jednotlivých svátostí. Začni u šipky a postupuj ve směru hodinových ručiček. Písmena označená malými čísly vytvoří tajenku.

TAJENKA:

1	2	3	2	4	5	6	7	8	6	2	9	10

11	4	12	13	9	2	14	15	12	13	1	16	13	12

Číslo českého účtu na pomoc pro domek v Paraguaji je 3205762379/0800

Misie v Paraguaji

Věnujeme se nejchudším dětem

Centrum Božího Milosrdenství v Aregua

Děti docházejí do Centra Božího Milosrdenství a zde pro ně připravujeme bohatý program: přípravy na svátosti, hry, doučování. A také vyjíždíme k nim do nejchudších osad. Navštěvujeme je v jejich obydlích, zajišťujeme jejich vzdělávání, katecheze, obstaráváme léky, jídlo, pomáháme najít práci jejich matkám. V této práci nám velmi pomáhá místní mladá rodina.

Carolina, Christian a Rosario jsou mladí hudebně nadaní lidé žijící provizorně v jedné místnosti v centru. Svou hudbou doprovázejí mše svaté, adorace a svatby. Dostali možnost postavit se na vlastní nohy a bydlet ve svém domě. I takto skromný příbytek se může pro ně stát dobrým domovem. Jeho cena je 5 000 USD. V současné době je v Paraguay situace velmi vážná. A dům majitel prodává, aby zajistil obživu pro svou rodinu, s prodejem je nucen spěchat. Chcete-li touto cestou pomoci, budeme vděční za každý drobný dar v co nejbližší době.

dům pro rodinu

Kontakt: sr. Agáta Žídková
Adresa: 17 De septiembre 750,
Aregua, Cocué – Guazú PARAGUAY
Telefon: +420 608 819 319
E-mail: agiageda@gmail.com
Web: www.misieparaguay.cz

Staňte se součástí Božího Milosrdenství

NEDELNÍ BOHOSLUŽBY

4. října		
Otovice		08:30
Vernéřovice		10:00
Broumov, P+P		10:00
Broumov, klášter		17:00
11. října		
Martínkovice		08:30
Vižňov		10:00
Broumov, P+P		10:00
Broumov, klášter		17:00
18. října		
Otovice		08:30
Vernéřovice		10:00
Broumov, P+P		10:00
Broumov, klášter		17:00
25. října		
Božanov		08:30
Vižňov		10:00
Broumov, P+P		10:00
Broumov, klášter		17:00

MŠE SV. V TÝDNU

Úterý	klášterní k.	17:00
Středa	k. sv. Václava	17:00
Čtvrtek	děkanství k.	17:00*
Pátek	děkanství k.	17:00
Sobota	k. sv. Václava	17:00

* Ve čtvrtek 01/10 mše sv. jenom v kapli Panny Marie v Šonově v 17:00

Adorace:

středa, k. sv. Václava, 17:30 – 17:45;
pátek, P+P, 17:30 – 18:00

Svatost smíření:

20 min před každou mší sv.;

Sv. smíření:

Sv. smíření: sobota 31/10,
P+P, 09:00 – 10:30
tzv. dušičková

NÁVRH VÝUKY NÁBOŽENSTVÍ

školní rok 2020/2021,
od 10. září:

3. tř. (1. sv. přijímání):
pátek, fara Broumov, 12:00 - 12:45
5. – 6. tř.: čtvrtek,
ZŠ Meziměstí, 13:00 - 13:45
5. – 6. tř.: pátek,
fara Broumov, 13:00 - 13:45
6. – 8. tř.: pátek,
fara Broumov, 13:45 - 14:30

NEVZDÁVEJME TO

V minulém školním roce se nám konečně povedlo začít se scházet každý čtvrtek s novou generací broumovské scholy na zkouškách. Chtěl bych všem odvážným moc poděkovat za účast. Myslí si, že jsme udělali spoustu práce. Je škoda, že kvůli nastalé situaci nám to nevyšlo až do konce roku, ale právě kvůli tomu se můžeme ještě

více těšit na říjen, kdy se společně začneme učit spoustu nových písniček, kterými uděláme radost ostatním, a zažijeme spoustu zábavy. Pokud by to bylo možné, rád bych se začal scházet každý pátek. Kvůli konkrétnímu času a datu prvního setkání se ozvu těm, se kterými jsme setkávali už v minulém roce. Případní zájemci kontaktujte mě nebo popřípadě p. faráře.

Vladimír Uhnavý

Léto otevřených kostelů 2020

Letošní otevření broumovské skupiny kostelů se setvalo s mnohem větším zájmem než minulém roce. Díky patří studentům broumovského gymnázia, seniorům v Martínkovicích a dalším dobrovolníkům, kteří oblíbenou prázdninovou akci pod záštitou poslance Evropského parlamentu Tomáše Zdechovského umožnili jako kustodi svatostánků realizovat. Celkově se na dobrovolném vstupném vysbíralo lehce přes 50.000 Kč. Děkujeme.

P. Martin Lanži, děkan ŘKF Broumov

Paypal účet farnosti

church.broumov@gmail.com

Funguje tak, že se lidem pošle tento e-mail a oni na něj pošlou peníze přes Paypal (v PayPalu se musí zadat právě e-mail). PayPal se používá při platbách po internetu, nejčastěji ve spojení s e-bayem. Má ho dost lidí a je jednoduché přes něj něco poslat.

BROUMOVSKÝ BIM INFORMAČNÍ MĚSÍČNÍK

vychází každý 1. týden v měsíci jako měsíčník

Náměty na články můžete zaslat e-mailem na adresu: church.broumov@gmail.com, děkujeme...

Vydává: Římskokatolická farnost - Děkanství Broumov.

www.broumovfarnost.cz

Grafický koncept: Jan Záliš, DTP a zlom: PINstudio, www.pinstudio.cz.

Tisk: vlastním nákladem. Náklad: 130 ks.

Uzávěrka: 15. každého měsíce.